

Споредъ единъ Солоновъ законъ, баща, който не научи сина си на нѣкакъвъ занаятъ, нѣма право да иска отъ него да го гледа на старини.

За да могатъ и най-проститѣ да запомнятъ законитѣ, Солонъ ги написалъ въ стихове. Така тѣ по-лесно се запечатвали въ паметта. Освенъ това той заповѣдалъ, — събранитѣ закони да бждатъ написани върху подвижни стълбове, които да бждатъ поставени на публично мѣсто. Така всѣки гражданинъ при единъ или други случай могълъ лесно да се справи и дири защита на своитѣ права.

Всѣки гражданинъ ималъ право да се оплаче, щомъ нѣкой благородникъ извърши несправедливостъ къмъ него. Така Солонъ приучвалъ своитѣ съграждани да се чувствуватъ като членове на едно общество и да живѣятъ съ неговитѣ скърби и радости.

Запитанъ еднажъ: „Въ кой градъ най-добре се живѣе“, Солонъ отговорилъ: „Тамъ, кждето гражданитѣ, които не сж оскърбени, както и тия, които сж оскърбени, дружно преследватъ и наказватъ оскърбителитѣ“.

Другъ законъ обявявалъ за **безчестникъ** всѣки гражданинъ, който при размирица стои настрана. „Никой не бива“, казвалъ Солонъ, — „да бжде равнодушенъ зритель къмъ нуждитѣ и нещастията на своитѣ съграждани. Избухне ли въ града размирица, всѣки гражданинъ е длъженъ да се присъедини, къмъ тая страна, която той счита за най-добра и най-справедлива и съ нея да сподѣля всички беди и опасности, а не да се оттегля въ спокойствие на страна и да чака, кой ще победи“.

Когато Солонъ въвелъ своитѣ закони, всѣки день идвали при него хора, които се смѣтали по-умни отъ него. Едни не одобрявали едно, други — друго. Мнозина дори не одобрявали цѣлата му законодателна реформа. Особено недоволни били благородницитѣ. Единъ день последнитѣ пратили при Солонъ свои представители, които възнегодували, че тѣхнитѣ права сж много ограничени, освенъ това, че съ опрощението на дълговетѣ, тѣ щѣли да търпѣли голѣми загуби.

Мждриятъ Солонъ имъ отговорилъ спокойно:

„Любезни съграждани, да искате да повърна старото положение, значи да искате отъ мене **невъзможното**. Азъ никога не съмъ си въобразявалъ, че ще мога да угодя на всички. Вие, обаче, забравяте, че въ онова време, когато народътъ ме избра за законодатель, ние се намирахме предъ гражданска война. Затова не дръжете тѣй силно за личнитѣ си интереси и тър-